

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Διασκευή του παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν « Η βασίλισσα του χιονιού»

Παρουσίαση

Μουσική. Οι τρεις παρουσιαστές βγαίνουν στη σκηνή.

Και οι τρεις μαζί: Κύριες και κύριοι, αγαπητοί συμμαθητές μας! Καλώς ήρθατε στην παράστασή μας!

Παρουσιαστής 1: Ετοιμαστείτε να παρακολουθήσετε μια ιστορία που μιλάει για την αγάπη, τη φιλία, το καλό και το κακό.

Παρουσιαστής 2: Μια ιστορία γεμάτη συναισθήματα, δράση και περιπέτεια!

Παρουσιαστής 3: Παρακαλούμε κάνετε ησυχία για να σας μεταφέρουμε σε έναν κόσμο μαγικό!

Και οι τρεις μαζί: Καλή διασκέδαση!

Φεύγουν από τη σκηνή.

Σκηνή 1

Χορεύουν οι δύο καλικάντζαροι. Μπαίνουν μέσα οι άλλοι 2 κρατώντας έναν καθρέφτη. Η μουσική σταματά.

Καλικάντζαρος 1: Έλα φίλε μου, να σου δείξω τι σου έφερα!

Καλικάντζαρος 2: Τι είναι; Τι είναι;

Καλικάντζαρος 1: Ένας μαγικός καθρέφτης!

Καλικάντζαρος 2: Και πού τον βρήκες;

Καλικάντζαρος 1: Πήγα στο παλάτι της Βασίλισσας του Χιονιού... και τον είχα παρατημένο στην αποθήκη.

Καλικάντζαρος 2: Και εσύ τον πήρες; Δεν φοβήθηκες τις νιφάδες;

Καλικάντζαρος 1: Καθόλου! Αφού τον είχα παρατημένο σου λέω!

Καλικάντζαρος 2: Και γιατί είναι μαγικός;

Καλικάντζαρος 1: Γιατί όποιος κοιτάζει μέσα βλέπει τον εαυτό του άσχημο και κακό.

Καλικάντζαρος 2: Ας παίξουμε, φίλε μου, με το καινούριο μας παιχνίδι!

Καλικάντζαρος 1: Να παίξουμε όμως προσεκτικά! Προσοχή να μην τον σπάσουμε.

Παίζουν χορεύοντας, αλλά σπάνε τον καθρέφτη από απροσεξία.

Πανικοβάλλονται, φωνάζουν και φεύγουν τρέχοντας.

Σκηνή 2

Ακούγεται μουσική και μπαίνουν στη σκηνή οι Νιφάδες με τη Βασίλισσα του Χιονιού. Χορεύουν και σταματούν απότομα, όπως και η μουσική, όταν βλέπουν ξαφνιασμένες τα κομμάτια του σπασμένου καθρέφτη.

Βασίλισσα: Αγαπημένες μου Νιφάδες κάτι μου θυμίζει αυτός ο σπασμένος καθρέφτης.

Νιφάδα 1: Μα, ναι! Αυτός ο καθρέφτης είναι δικός μας. Πώς να βρέθηκε εδώ;

Νιφάδα 2: Εμείς τον είχαμε αφήσει στην αποθήκη.

Νιφάδα 1: Α!!! Μου φαίνεται ότι είδα κάποια Καλικαντζαράκια σήμερα στον κήπο μας.

Νιφάδα 2: Αυτοί θα μας τον πήρανε.

Βασίλισσα: (Θυμωμένη) Όχι μόνο μας τον πήραν, μας τον έσπασαν κιόλας. Μαζέψτε Νιφάδες μου τα κομμάτια. Είμαι τόσο θυμωμένη, που θα τα σκορπίσω στους ανθρώπους και η καρδιά τους θα γίνει παγερή όπως και η δική μας.

Οι Νιφάδες μαζεύουν τα κομμάτια του καθρέφτη χορεύοντας και φεύγουν.

Σκηνή 3

Μουσική. Μπαίνουν τα δυο παιδιά με ένα επιτραπέζιο παιχνίδι. Καθώς παίζουν στο πάτωμα, μπαίνουν οι δυο γονείς, οι οποίοι κάτι έχουν να τους πουν.

Πατέρας: Τι λέτε αγαπημένα μας παιδάκια, θα θέλατε να πάμε μια εκδρομή τα Χριστούγεννα;

Παιδιά: Ναι, ναι!

Μητέρα: Έχουμε σκεφτεί με τον μπαμπά σας να πάμε σε ένα ορεινό χωριό, όπου θα έχει πολύ χιόνι και θα μπορούμε να διασκεδάσουμε πολύ.

Κόρη: Καταπληκτική ιδέα! Πάντα μου άρεσε το χιόνι.

Γιος: Σίγουρα θα περάσουμε πολύ ωραία! Σας αγαπάμε πολύ! Είστε υπέροχοι γονείς!

Μητέρα: Εσείς είστε ακόμη πιο υπέροχα παιδιά και γι' αυτό προσπαθούμε να κάνουμε για εσάς πάντα το καλύτερο.

Ακούγεται μουσική, μπαίνουν οι Νιφάδες και βάζουν ένα κομμάτι από τον σπασμένο καθρέφτη στις καρδιές τους και φεύγουν. Η μουσική σταματά. (Κάθε φορά που οι Νιφάδες κάνουν το ίδιο ακούγεται το ίδιο μουσικό κομμάτι. Οι πρωταγωνιστές είναι ακίνητοι και δεν καταλαβαίνουν τίποτα).

Κόρη: Μπρρρ! Πάγωσα! Από πού μπήκε αυτό το κρύο εδώ μέσα; Και εσείς μιλάτε για χιόνια; Σιγά μην πάμε εκδρομή να παγώσουμε.

Πατέρας: Θα πάμε θέλετε δε θέλετε. Κι αν δεν σας αρέσει, πάρτε τα μαθήματα μαζί σας για να κλειστείτε μέσα στο δωμάτιο να διαβάζετε.

Γιος: Σιγά μην πάρουμε τα μαθήματα. Εγώ βαριέμαι να διαβάζω.

Μητέρα: Θα κάνεις αυτό που σου λέμε εμείς! Θα κάνεις επανάληψη σε όλα όσα έχεις κάνει μέχρι τώρα στο σχολείο.

Κόρη: Δε φτάνει δηλαδή που θα ταλαιπωρηθούμε στην εκδρομή, θα διαβάζουμε και από πάνω; Δεν πάω πουθενά.

Μητέρα: (Προς τον γιο) Κι εσύ την ίδια γνώμη έχεις;

Γιος: (Θυμωμένος) Ναι!

Πατέρας: Ε, τότε θα πάμε μόνοι μας. Εσείς θα μείνετε εδώ στο σπίτι μόνα σας. Για να μάθετε παλιόπαιδα!

Οι γονείς φεύγουν θυμωμένοι και τα παιδιά ακολουθούν κλαίγοντας.

Σκηνή 4

Μουσική. Μπαίνουν χορεύοντας ο Δήμαρχος και 4 δημότες.

Δήμαρχος: Αγαπητοί μου συμπολίτες. Ευχαριστώ που με επανεκλέξατε για Δήμαρχο της όμορφης πόλης μας.

Δημότης 1: Σε αγαπάμε! Είσαι ο καλύτερος!

Δήμαρχος: Ευχαριστώ πολύ και εγώ σας αγαπώ!

Δημότης 2: Εσύ έφτιαξες την πόλη μας τόσο όμορφη.

Δημότης 1: Καθαριότητα παντού, πολλά φώτα και μεγάλες πλατείες για να παίζουν τα παιδιά μας.

Δημότης 2: Κι όποτε σε χρειαστήκαμε, πάντα ήσουν κοντά μας.

Δήμαρχος: Τώρα να δείτε! Θα φτιάξω ένα μεγάλο πάρκο με πολλά δέντρα, θέατρο, παιδική χαρά και θα κάνουμε εκεί μεγάλες γιορτές. Και για αυτά τα Χριστούγεννα σας ετοιμάζω μια έκπληξη.

Δημότες: Τι; Τι;

Δήμαρχος: Θα στολίσω το φουγάρο του παλιού εργοστασίου και θα φαίνεται σαν ένα τεράστιο Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Δημότες: Αααααααα!

Ακούγεται μουσική, μπαίνουν οι Νιφάδες και βάζουν ένα κομμάτι από τον σπασμένο καθρέφτη στις καρδιές τους και φεύγουν. Η μουσική σταματά.

Δήμαρχος: Πο-πο! Έπιασε το κρύο! Βέβαια,... Θα πρέπει να βάλουμε περισσότερους φόρους.

Δημότης 1: Κι άλλους; Μα ήταν ήδη πολλοί.

Δημότης 2: Είμαστε φτωχοί, δεν έχουμε πολλά χρήματα, πώς θα πληρώσουμε;

Δήμαρχος: Δε με ενδιαφέρει. Εγώ θα κάνω αυτό που είπα και όποιος δεν πληρώσει θα πάει φυλακή. Όσο για το χριστουγεννιάτικο δέντρο, αφού είστε τόσο γκρινιάρηδες, ξεχάστε το.

Δημότης 1: Τώρα βλέπουμε τι άνθρωπος είσαι πραγματικά.

Δημότης 2: Να φύγεις. Δε σε θέλουμε για Δήμαρχο.

Δήμαρχος: Χα,χα,χα! Τώρα πια δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Με έχετε ήδη ψηφίσει και θα είμαι Δήμαρχος είτε θέλετε είτε όχι.

Φεύγει ο Δήμαρχος γελώντας και ακολουθούν πίσω οι Δημότες φωνάζοντας

Σκηνή 5

Μουσική. Μπαίνει η δασκάλα και ακολουθούν οι 2 μαθητές.

Δασκάλα: Παιδιά μου, σήμερα που έχει καλό καιρό σκέφτηκα να βγούμε στην εξοχή να κάνουμε το μάθημά μας.

Μαθητής 1: Πολύ καλή ιδέα, κυρία!

Μαθητής 2: Πάντα οι ιδέες σας μας αρέσουν.

Δασκάλα: Μα κι εσείς είστε πολύ ευγενικά παιδιά και πάντα διαβασμένα.

Μαθητής 1: Αφού, κυρία, τα μαθήματα τα λέτε ωραία και τα καταλαβαίνουμε αμέσως.

Μαθητής 2: Και ποτέ δε μας φωνάζετε ούτε μας βάζετε τιμωρίες.

Δασκάλα: Πώς να φωνάξω και να βάλω τιμωρία σε τόσο καλά παιδιά;

Ακούγεται μουσική, μπαίνουν οι Νιφάδες και βάζουν ένα κομμάτι από τον σπασμένο καθρέφτη στις καρδιές τους και φεύγουν. Η μουσική σταματά.

Δασκάλα: Αλλά για να μην ξεχνιόμαστε. Για πείτε τι μάθατε χθες; Πες μου εσύ.

Μαθητής 1 : Εγώ δεν διάβασα γιατί ήμουν άρρωστη.

Δασκάλα: (Φωνάζοντας) Δεν είναι δικαιολογία αυτή. Πες μου εσύ, πόσο κάνει 15+16;

Μαθητής 2: Εεε...42;

Δασκάλα: Τι; Αυτά σας μάθαινα τόσο καιρό; Μάλλον δεν προσέχατε και με κοροϊδεύατε. Εσύ ξέρεις την αλφαβήτα;

Μαθητής 1: Όλη;

Δασκάλα: Και βέβαια όλη.

Μαθητής 1: Ξέρω μόνο τα 10 πρώτα γράμματα. Τα υπόλοιπα δε τα θυμάμαι.

Δασκάλα: να τη γράψεις 100 φορές για να τη θυμάσαι. Για πες μου τώρα εσύ... (Απευθύνεται στον μαθητή).

Μαθητής 2: Δε θέλω να πω τίποτα. Δε σας αγαπάω πια.

Δασκάλα: Ξεχάστε λοιπόν την εξοχή, ξεχάστε τις διακοπές των Χριστουγέννων. Θα σας βάλω τόση δουλειά που δε θα προλάβετε να σηκώσετε κεφάλι. Φύγετε έξω, δε σας κάνω μάθημα.

Βγαίνουν τα παιδιά φοβισμένα και η δασκάλα θυμωμένη

Σκηνή 6

Μουσική. Μπαίνει μια παρέα 3 παιδιών παίζοντας και γελώντας.

Παιδί 1: Τι λέτε παιδιά; Παίζουμε κρυφτό;

Παιδί 2: Ναι! Ποιος θα τα φυλάει;

Παιδί 1: Να τα βγάλουμε. Εγώ όμως δε θυμάμαι.

Παιδί 2: Θα τα βγάλω εγώ. (Τα βγάζει). Εσύ τα φυλάς.

Παιδί 1: Συνέχεια εγώ τα φυλάω, αλλά δε με πειράζει. Διασκεδάζω πάντα.

Παιδί 2: Όλοι διασκεδάζουμε πάντα.

Το Παιδί 1 τα φυλάει. Οι υπόλοιποι κρύβονται. Το Παιδί 1 αρχίζει να ψάχνει και βρίσκει το Παιδί 2, όχι όμως το Κορίτσι. Ακούγεται μουσική και οι νιφάδες μπαίνουν και βάζουν κομμάτια από τον σπασμένο καθρέφτη στα παιδιά εκτός από το Κορίτσι που παραμένει κρυμμένο.

Παιδί 2: Έκανες ζαβολιές

Παιδί 1: Τι έκανα;

Παιδί 2: Έκανες ματάκι.

Παιδί 1: Δεν έκανα.

Παιδί 2: Αφού σε είδα εγώ. Μη λες ψέματα, ψεύτη.

Παιδί 1: Εσύ 'όταν τα φυλάς δεν κάνεις ματάκι;

Παιδί 2: Α, ώστε έτσι παίζεις εσύ. Εγώ φεύγω. Δεν είσαι πια φίλος μου.
Φεύγουν όλα τα παιδιά θυμωμένα. Το κορίτσι σε λίγο βγαίνει από την κρυψώνα της κι αρχίζει να ψάχνει τους φίλους της.

Κορίτσι: Πού είστε, παιδιά; Εμένα δε με βρήκατε! Ε, παιδιά! (Ψάχνει).

Πλάκα μου κάνετε; Μήπως μου έχετε κρυφτεί; (Ψάχνει, δε βρίσκει κανέναν. Αρχίζει να ανησυχεί). Παιδιά, βγείτε! Αρχίζω να φοβάμαι.

Παιδιά πού είστε; Παιδιά! (Αρχίζει να κλαίει). Βοήθεια! Οι φίλοι μου χάθηκαν! Βοήθεια!!!

Σκηνή 7

Μουσική. Μπαίνουν οι νάνοι.

Νάνος 1: Τι συμβαίνει κορίτσι μου; Γιατί κλαις;

Κορίτσι: Έχασα τους φίλους μου χωρίς να το καταλάβω. Αλλά εσείς ποιοι είστε;

Νάνος 2: Είμαστε οι νάνοι και δουλεύουμε λίγο πιο κάτω. Ακούσαμε τις φωνές και ήρθαμε να δούμε τι συμβαίνει. Για πες μας πώς έχασες τους φίλους σου;

Κορίτσι: Παιζαμε κρυφτό. Εγώ κρύφτηκα, αλλά κανένας δε με βρήκε. Βαρέθηκα και βγήκα μόνη μου, όμως όλοι είχαν εξαφανιστεί.

Νάνος 1: Μήπως σου κάνουν αστεία;

Κορίτσι: Αποκλείεται! Κάνουν αστεία μόνο για να γελάμε. Αν ήταν εδώ και με έβλεπαν να κλαίω, δε θα συνέχιζαν το αστείο.

Νάνος 1: Τότε κάτι περίεργο συμβαίνει. Θα πρέπει να φωνάξουμε βοήθεια.

Νάνος 2: Να φωνάξουμε το Χριστουγεννιάτικο Αστέρι. Αυτό βλέπει τα πάντα, ακόμα και την ημέρα κι ας μην το βλέπουμε εμείς.

Κορίτσι: καλό μου Χριστουγεννιάτικο Αστέρι, έλα να με βοηθήσεις! Εσύ που γεμίζεις με χαρά και καλοσύνη τις καρδιές των ανθρώπων, έλα να βρεις τους φίλους μου!

Σκηνή 8

Μουσική. Μπαίνει το Χριστουγεννιάτικο Αστέρι.

Χρ. Αστέρι: Γεια σας, καλοί μου νάνοι! Τι συμβαίνει κοριτσάκι μου; Γιατί κλαις και με φωνάζεις;

Το κορίτσι κλαίει και δεν μπορεί να μιλήσει.

Νάνος 1: Έχασε τους φίλους της. Μήπως ξέρεις που μπορεί να πήγαν;

Χρ. Αστέρι: Ξέρω, αλλά βοηθάω μόνο τα καλά παιδιά. Νομίζω, όμως, ότι είσαι πολύ καλό κορίτσι και τα παιδιά της παρέας σου είναι επίσης καλά παιδιά. Το αποφάσισα. Θα σε βοηθήσω.

Χρ. Αστέρι: Άκουσε λοιπόν... Τους φίλους σου τους πήρε στο παλάτι της η Βασίλισσα του Χιονιού. Οι νιφάδες τους έβαλαν ένα κομμάτι από τον μαγικό καθρέφτη στην καρδιά και αυτοί έγιναν κακοί και την ακολούθησαν. Όχι μόνο οι φίλοι σου, αλλά και πολλοί ακόμη άνθρωποι. Τώρα είναι υπηρέτες στο παγωμένο παλάτι τους.

Κορίτσι: Και πώς θα τους πάρουμε πίσω;

Χρ. Αστέρι: Για να τους πάρετε πίσω πρέπει να τους βγάλετε το κομμάτι του καθρέφτη από την καρδιά. Για να το κάνετε όμως αυτό χρειάζεστε τον ήχο από τις Καμπάνες των Χριστουγέννων.

Νάνος 1: Και πού μπορούμε να βρούμε τις καμπάνες των Χριστουγέννων;

Χρ. Αστέρι: Από τον Άγιο Βασίλη. Μόνο αυτός μπορεί να σας τις δώσει. Προσοχή όμως! Πρέπει να λύσετε τα μάγια πριν την Πρωτοχρονιά. Αν ο καινούριος χρόνος τους βρει μαγεμένους, θα μείνουν έτσι για πάντα.

Νάνος 2: Θα φωνάξουμε τον Άγιο Βασίλη.

Χρ. Αστέρι: Καλή τύχη!

Φεύγει το Χριστουγεννιάτικο Αστέρι

Κορίτσι: Άγιε Βασίλη, έλα να μας βοηθήσεις. Εσύ που είσαι τόσο καλός και κάνεις δώρα σε όλα τα παιδιά, έλα να μας δώσεις τις Καμπάνες των Χριστουγέννων.

Ο Άγιος Βασίλης δεν εμφανίζεται και οι νάνοι αρχίζουν να φωνάζουν δυνατά.

Νάνοι: Άγιε Βασίλη! Άγιε Βασίλη!

Σκηνή 9

Μουσική. Μπαίνει ο Άγιος Βασίλης χορεύοντας. Στο χορό παρασύρονται και οι νάνοι, όταν όμως συνειδητοποιούν ότι η ώρα περνάει, κάνουν νόημα ο ένας στον άλλον και τον επαναφέρουν στην πραγματικότητα.

Άγιος Βασίλης: (Θυμωμένος) Τι συμβαίνει; Γιατί με διακόπτετε; Δεν ξέρετε ότι αυτές τις μέρες έχω πολλή δουλειά;

Νάνος 1: Συγγνώμη, Άγιε μου Βασίλη, δε θα διακόπταμε αν δεν ήταν μεγάλη ανάγκη.

Άγιος Βασίλης: Μεγάλη ανάγκη; Γιατί; Τι έγινε;

Νάνος 2: Χρειαζόμαστε να μας δώσεις τις Καμπάνες των Χριστουγέννων.

Άγιος Βασίλης: Μα, δεν μπορώ να σας δώσω από τώρα τις καμπάνες των Χριστουγέννων. Αφού τα δώρα τα δίνω την Πρωτοχρονιά.

Νάνος 1: Τις χρειαζόμαστε για να λύσουν τα μάγια που έκανε η Βασίλισσα του Χιονιού στους ανθρώπους. Πρέπει να γίνει πριν την Πρωτοχρονιά, Άγιε Βασίλη, γιατί αλλιώς οι άνθρωποι θα μείνουν μαγεμένοι για πάντα.

Ο Άγιος Βασίλης σκέπτεται

Κορίτσι: Άγιε Βασίλη, σε παρακαλώ κάνε μας τη χάρη. Κι εμείς θα κάνουμε τους ανθρώπους καλούς, για να αξίζουν τα δώρα σου.

Άγιος Βασίλης: Εντάξει! Με πείσατε! Καμπανούλες, ελάτε εδώ.

Σκηνή 10

Μουσική. Μπαίνουν οι καμπάνες.

Άγιος Βασίλης: Καλές μου, Καμπάνες, βοηθήστε σας παρακαλώ το καλό αυτό Κορίτσι. Εγώ φεύγω, έχω πολλή δουλειά.

Ο Άγιος Βασίλης φεύγει

Καμπάνα 1: Πώς μπορούμε να σας βοηθήσουμε;

Νάνος 1: Ελάτε μαζί μας στο παλάτι της Βασίλισσας του χιονιού.

Καμπάνα 2: Τι να κάνουμε εκεί; Κάνει πολύ κρύο.

Νάνος 2: Εκεί με τον μαγικό σας ήχο θα συγκινήσετε τους μαγεμένους ανθρώπους και θα μπορέσουμε να βγάλουμε το κομμάτι του μαγικού καθρέφτη από τις καρδιές τους.

Καμπάνα 1: Αυτό είναι μόνο; Με χαρά θα σας βοηθήσουμε. Πάμε λοιπόν.

Μουσική. Περπατούν όλοι για να πάνε στο παλάτι.

Καμπάνα 1: Να, βλέπω τη Βασίλισσα του Χιονιού με τις Νιφάδες.

Καμπάνα 2: Είναι και οι άνθρωποι μαζί τους, τους έχουν κάνει υπηρέτες.

Καμπάνα 1: Εσείς μη φοβάστε. Είμαστε μαζί σας. Κρυφτείτε γρήγορα.

Κρύβονται. Μπαίνει μέσα η Βασίλισσα του χιονιού με τις Νιφάδες. Τις ακολουθούν υπνωτισμένοι α) η οικογένεια, β) ο Δήμαρχος με τους δημότες, γ) η δασκάλα με τους μαθητές, ε) η παρέα των παιδιών. Ακολουθούν και οι καλικάντζαροι χοροπηδώντας.

Βασίλισσα: (Απευθύνεται στους ανθρώπους) Ακούστε τώρα προσεκτικά πώς θα κάνετε κακό στους άλλους ανθρώπους...

Πετάγεται το Κορίτσι.

Κορίτσι: Όχι! Δε σας αφήσουμε να κάνετε κακό σε κανέναν.

Βασίλισσα: (Ξαφνιασμένη) Ποια είσαι εσύ; Νιφάδες, πιάστε την αμέσως!

Πετάγονται οι Νάνοι, οι Νιφάδες διστάζουν προσωρινά. Όταν ξαναπροσπαθούν να τους πιάσουν, ακούγεται ο ήχος των Καμπάνων και στη συνέχεια εμφανίζονται οι ίδιες. Η Βασίλισσα με τις νιφάδες φεύγουν τρομαγμένες. Ακούγεται μουσική και οι Καμπάνες χορεύοντας γύρω από τους ανθρώπους βγάζουν τα κομμάτια του μαγεμένου καθρέφτη. Αυτοί κοιτάζουν γύρω τους ξαφνιασμένοι, βλέπουν τους δικούς τους και αγκαλιάζονται.

Όλοι μαζί οι μαγεμένοι: Ευχαριστούμε!

Δήμαρχος: Άλλη φορά δε θα ξαναφήσουμε κανέναν να βάλει κακό στην καρδιά μας.

Πατέρας: Από εδώ και πέρα στις καρδιές μας θα βασιλεύει η αγάπη.

Γιος: Και ποια είναι η γιορτή της αγάπης, παιδιά;

Όλοι μαζί: Τα Χριστούγεννα!!!

Χορωδία

Μουσική-Υπόκλιση ένας ένας και μετά όλοι μαζί.

ΤΕΛΟΣ